

РЕШЕНИЕ

№ 33990

гр. София, 01.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

**ЧЛЕНОВЕ: Теодора Милева
Мария Ботева**

при участието на секретаря Росица Б Сточева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **4285** по описа за **2026** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощник, срещу Решение № 510 от 12.02.2026г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав по НАХД № 17438/2025г. по описа на съда, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на “Н и Н Транспорт Логистика“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с чл.179, ал.3б от с.з.

Решението е обжалвано от административно-наказващият орган, като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на ЕФ. Въз основа на подробно изложените в касационната жалба съображения се мотивира извод, че не е налице законова пречка санкцията за процесното нарушение да бъде наложена с електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк.Д., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по подробно изложените в нея основания. Моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Ответникът по касационното оспорване, в съдебно заседание, редовно призован, се представлява

от адв.И., която оспорва жалбата и поддържа отговор на касационна жалба, в който са изложени съображения за нейната неоснователност и недоказаност. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по съображения, че процесният електронен фиш е издаден на основание чл.179, ал.3б ЗДвП при условията на чл.189 ЗДвП, което е недопустимо. Представя допълнителни писмени бележки. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, поради което предлага да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, следното:

На 27.01.2023 г. в 20:29 часа, е установено нарушение с ППС ВЛЕКАЧ „М. ТГХ“ с регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 20500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО VIЕ, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, в [община], за движение по път А-6 км 60+705. С посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.

Нарушението е установено с устройство №10192, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 60+705. Ползвател на ППС е „Н и Н Транспорт Логистика“ АД

От правна страна съдът е приел, че в случая са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, доколкото в разпоредбата на чл.189ж, ал. 1 ЗДвП, в релевантната й в процесния случай редакция, не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Видно от нормата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, електронен фиш може да се издава единствено в хипотезата на установено административно нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. При тези мотиви, е достигнал до извода, че електронният фиш е незаконосъобразен и като такъв, подлежи на отмяна.

Решението е правилно.

На първо място, фактите между страните не са спорни. Спорът е концентриран в приложението на материалния закон от административнонаказващия орган.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Според чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система

за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - Т. такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на Т. таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл.179, ал.3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а, според който при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП /в относимата редакция/ възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г. Горното означава, че към датата на извършване на нарушението-27.01.2023г., не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това деяние.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. Ето защо, , затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В горния смисъл е и практиката на АССГ, обективизирана например Решение № 5561 от 17.05.2024г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по

КНАХД № 1763/2024 г. и др.

При този изход на спора, на ответника се следват разноси, доказани в размер на 281,21 евро за заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на същото, е неоснователно, с оглед разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и осъществените от адвоката процесуални действия по поетата защита.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 510 от 12.02.2026г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав по НАХД № 17438/2025г. по описа на съда .

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на “ „Н и Н Транспорт Логистика“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата 281,21 евро, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.